

TEBLİĞ

Çevre ve Şehircilik Bakanlığında:

Sera Gazı Emisyonlarının İzlenmesi ve Raporlanması Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ

MADDE 1 – 22/7/2014 tarihli ve 29068 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sera Gazı Emisyonlarının İzlenmesi ve Raporlanması Hakkında Tebliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a), (c), (ç), (e), (f), (g), (ğ), (h), (ı), (i), (p), (y), (z), (aa), (cc), (çç) (ff), (ğğ), (ii) ve (nn) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“a) Azami izin verilebilir hata: Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca yayımlanmış olan yasal metrolojik kontrole ilişkin ulusal mevzuatta belirtilen izin verilen ölçüm hatasını,”

“c) Belirsizlik: Yüzde olarak ifade edilen, sistematik ve rastgele faktörlerin etkilerini de içerecek şekilde, değerlerin dağılımındaki olası bir asimetriyi dikkate alarak ve elde edilen değerlerin %95’ini kapsayan ortalama değer çevresindeki güven aralığını tanımlayan, belirli bir miktara makul ölçüde atfedilebilecek değerlerin dağılımını karakterize eden büyüklük tayininin sonuçları ile ilişkili parametreyi,

ç) Biyokütle: Tarım, ormancılık, balıkçılık ve su ürünleri yetiştiriciliği dahil olmak üzere ilgili işletmelerden kaynaklanan biyolojik kökenli ürünler, atıklar ve kalıntıların biyolojik olarak ayrışabilen bölümlerini (bitkisel ve hayvani maddeler dahil), sanayi ve belediye atıklarının biyolojik olarak ayrışabilen kısımlarını ve biyosivileri ve biyoyakıtları,”

“e) CO₂ (eşd): Yönetmeliğin EK-2’sinde listelenen CO₂ dışındaki sera gazının CO₂’nin küresel ısınma potansiyeli üzerinden eşdeğer olarak ifade edilen değeri,

f) Dâhili CO₂: Bir kaynak akışının parçası olan CO₂’yi,

g) Dahili risk: Yıllık emisyon raporundaki bir parametrenin, herhangi bir kontrol faaliyetinin etkisi dikkate alınmadan önce, tek başına veya diğer yanlış bildirimlerle bir arada oluşabilecek önemli hatalara duyarlılığını,

ğ) Doğrulama: İşletmeci tarafından hazırlanan sera gazı emisyon raporunun, 2/12/2017 tarihli ve 30258 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Sera Gazı Emisyon Raporlarının Doğrulaması ve Doğrulayıcı Kuruluşların Akreditasyonu Tebliği kapsamında doğrulanması amacıyla belirlenen ilkeler çerçevesinde, doğrulayıcı kuruluş tarafından yapılan tüm iş ve işlemleri,

h) Doğrulayıcı kuruluş: Doğrulama işleminin tüm aşamalarını yürütmek üzere akredite edilmiş kurum veya kuruluşu,

ı) Doğruluk: Ölçüm sonuçları ile belli bir miktarın gerçek değeri veya uluslararası kabul edilmiş ve izlenebilir kalibrasyon malzemeleri ve metotları ile belirlenen, rastgele ve sistematik faktörlerin dikkate alındığı referans değer arasındaki yakınlığı,

i) Dönüşüm faktörü: Atmosfere CO₂ olarak salınan karbonun, emisyon gerçekleşmeden önce kaynak akışında bulunan toplam karbona oranını (kaynak akışından atmosfere salınan CO, CO₂’nin molar eşdeğeri olarak alınır),”

“p) İkame veri: İşletmenin, uygulanabilir izleme yönteminde gerekli faaliyet verisini veya hesaplama faktörlerini üretmek mümkün olmadığı durumlarda raporlamanın eksiksiz yapılabilmesi amacı ile faaliyet verisinin veya hesaplama faktörlerinin yerine kullandığı, kabul edilmiş kaynaklardan elde edilmiş veya deneysel olarak doğrulanmış verileri,”

“y) Kontrol riski: Sera gazı emisyon raporundaki bir parametrenin, kontrol sistemi tarafından belirli bir zamanda önlenmemiş veya tespit edilerek düzeltilmemiş, tek başına veya diğer hatalı bildirimlerle bir arada önemli hatalı bildirim oluşturmaya yatkınlığı,

z) Lot: Temsil edilebilir şekilde örneklenmiş ve karakterize edilmiş ve tek seferde veya belirli bir zaman diliminde sürekli olarak nakledilen yakıt ve malzeme miktarını,

aa) Net kalorifik değer (NKD): Bir yakıt veya malzemenin standart koşullar altında oksijen ile tam yanması sonucunda, oluşan suyun buharlaşma ısısı hariç tutularak, ısı olarak açığa çıkan net enerji miktarını,”

“cc) Ölçüm sistemi: Faaliyet verisi, karbon içeriği, kalorifik değer veya sera gazı emisyonlarının emisyon faktörü gibi değişkenlerin belirlenmesi için kullanılan, ölçüm aletlerinin ve diğer ekipmanların (örnekleme ve veri işleme ekipmanı gibi) bütünü,”

çç) Ön emisyon faktörü: Emisyon faktörünü elde etmek için fosil karbon oranı ile çarpılmadan önce, bir yakıt veya malzemenin, biyokütle oranının ve fosil karbon oranının karbon içeriğine dayalı varsayılan toplam emisyon faktörünü,”

“ff) Sera gazı emisyonu: Kızıl ötesi radyasyon emen ve yeniden salan, hem tabii ve hem de beşeri kaynaklı olabilen ve bu Tebliğin EK-2’sindeki listede belirtilen gazları ve gaz benzeri diğer atmosfer bileşenlerinin atmosfere verilmesini,”

“ğğ) Sürekli emisyon ölçümü: Doğrudan baca içinden numune alınarak, baca yakınındaki veya baca içindeki bir ölçüm cihazı kullanılarak, periyodik ölçümler vasıtasıyla bir niceliği belirlemek için gerçekleştirilen işlemler bütünü,”

“ii) Ton CO₂(eşd): Metrik ton CO₂ veya CO₂(eşd)’yi,”

“nn) Yükseltgenme faktörü: Yanma sonucunda karbondioksite yükseltgenen karbonun, yakıt içerisindeki toplam karbona olan oranını (atmosfere salınan CO, CO₂’nin molar eşdeğeri olarak alınır),”

“oo) İşletmeci: Bu Tebliğin EK-1’inde yer alan faaliyeti yürüten veya tesisi işleten ve mülkiyet hakkı, kiralama veya diğer hukukî yollarla kullanma hakkına sahip bulunan sorumlu gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri ile kamu kurum ve kuruluşlarını,

öö) İzleme Planı: Veri toplama ve işleme faaliyetleri ile izleme metodolojisinin detaylı, eksiksiz ve şeffaf olarak içeren belgeyi,

pp) Makul olmayan maliyet: İşletme tarafından hesaplama faktörlerinin analize dayalı yöntemler ile tespit edilmesi için gerekli maliyetin, elde edilecek olan veri kalitesindeki iyileşme ile kıyaslanması sonucunda makul olmadığı sonucuna varılmasına sebep olan eşığı,

rr) Sertifikalı Referans Malzeme: Bir ölçüm sürecinde amaçlanan kullanımına uyacak şekilde oluşturulmuş, bir veya daha fazla belirtilen özelliklere göre izlenebilir, yeterince homojen ve kararlı malzemeyi,

ss) Transfer edilen CO₂: Tesiste oluşan fakat uzun süreli jeolojik depolanması amacıyla yakalanması, taşınması ve depolanması sebebiyle emisyonu gerçekleşmeyen karbondioksiti,”

ifade eder.

MADDE 2 – Aynı Tebliğin 10 uncu maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“(3) İşletme bir takvim yılı içerisinde 30 gün ve/veya daha az çalışmış ise buna ilişkin bağlı bulunduğu Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğünden aldığı onaylı belgeyi Bakanlığa sunmak koşuluyla doğrulama sözleşmesindeki doğrulama süresini asgari olarak düşük emisyonlu tesisler için belirlenmiş süreler üzerinden belirler. Bu madde kapsamındaki tesis düşük emisyonlu tesis ise doğrulama sözleşmesindeki asgari doğrulama süresi asgari saha ziyareti süresi 1 adam-günden az olmamak kaydıyla en az 2 adam-gün olarak belirlenir.

(4) Kapatılan işletmeler; kapatıldıktan sonra en geç 2 ay içinde, o yılın doğrulanmış emisyon raporlarını Bakanlığa sunmakla yükümlüdürler.

(5) Bakanlık tarafından bu Tebliğ hükümlerinin uygulanmasına ilişkin rehber dokümanlar yayımlanır.”

MADDE 3 – Aynı Tebliğin 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Hesaplama temelli yöntem için her bir büyük ve küçük kaynak akışı ve emisyon kaynağı için faaliyet verilerinin belirsizliğinin ve hesaplama faktörlerinin bu Tebliğin EK-2 ve EK-3’ünde tanımlanmış ve uygulanan kademelere uyumlu olduğuna; ölçüm temelli yöntem için her bir emisyon kaynağının bu Tebliğin EK-7’inde tanımlanmış ve uygulanan kademelerdeki belirsizlik eşikleri ile uyumlu olduğuna ilişkin bilgi ve belgeleri,”

MADDE 4 – Aynı Tebliğin 13 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) İşletme, aşağıda belirtilen herhangi bir durumun ortaya çıkması halinde izleme planını günceller:

a) Emisyonların belirlenmesinde daha yüksek doğruluğu sağlamak üzere, yeni tip ölçüm cihazlarının, örnekleme ve analiz yöntemlerinin kullanımına veya diğer sebeplere bağlı olarak verilerin elde edilme şeklinin değişmesi.

b) Daha önce uygulanmış izleme yöntemi ile elde edilen verinin yanlış olduğunun tespit edilmesi.

c) Raporlanmış verinin doğruluğunun artması.

ç) Doğrulama raporunda izleme planının geliştirilmesine yönelik önerilere bağlı olarak değişiklik gerekmesi.

d) İzleme planında yer alan hesaplama faktörü için varsayılan değerde değişiklik olması.

e) Önemsiz kaynak akışlarının eklenmesi.”

“(3) Yapılan değişiklik toplam emisyon miktarına %5’ten daha az oranda etki ediyor ise Bakanlığın onayı gereksiz izleme planını 30 gün içerisinde elektronik sistem üzerinden günceller.”

MADDE 5 – Aynı Tebliğin 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 14 – (1)** Bu maddenin ikinci fıkrası kapsamında izleme planındaki herhangi bir önemli değişiklik Bakanlığın onayına tabidir. Bu değişiklikler en geç 30 gün içerisinde Bakanlığa bildirilir. Bakanlık bildirim tarihinden itibaren 60 gün içerisinde İzleme Planını değerlendirir.

(2) İzleme planındaki önemli değişiklikler aşağıdaki hususları içerir:

a) Yeni faaliyetler nedeniyle veya izleme planına henüz dahil edilmemiş ve toplam emisyon miktarına %5’ten daha yüksek oranda etki eden yeni yakıtların veya malzemelerin kullanımı ile yeni emisyonların oluşması.

b) İzleme planının, Yönetmeliğin ve bu Tebliğin gereksinimleri ile uyumlu olmaması halinde Bakanlığın işletmeden izleme planını değiştirmesini talep etmesi.

c) İzleme yönteminde veya Sera Gazı Emisyon Raporlarının Doğrulanması ve Doğrulamayı Kuruluşların Akreditasyonu Tebliğinin 21 inci maddesi gereğince önemlilik seviyesinde farklılığa neden olacak şekilde tesis kategorisinde değişiklikler olması.

ç) İşletmenin, düşük emisyonlu tesis olarak değerlendirilmesi ile ilgili değişiklikler olması.

d) Emisyon kaynaklarında değişiklikler olması.

- e) Emisyonları hesaplamak için kullanılan yöntemlerde değişiklik olması.
- f) Uygulanan kademede değişiklik olması.
- g) Büyük ve küçük kaynak akışlarının eklenmesi.
- ğ) İzleme yönteminde değişikliğe neden olacak şekilde, mevcut büyük, küçük veya önemsiz kaynak akışları sınıflandırmasında değişiklik olması.
- h) Emisyon verileri üzerinde doğrudan bir etkisi olan yeni yöntemlerin kullanılması veya örnekleme, analiz, kalibrasyona yönelik yöntemlerde değişiklik olması.”

MADDE 6 – Aynı Tebliğin 15 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İşletme, 14 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamındaki onayın alınmasından önce, orijinal izleme planına uygun izlemenin eksik emisyon verisine sebep olacağı hallerde değiştirilmiş izleme planını kullanarak izleme ve raporlamayı yapar. İşletme bütün izleme ve raporlamayı, hem güncellenmiş hem de orijinal planı kullanarak, gerekli tüm bilgi ve belgelerle beraber eş zamanlı yürütür.

(2) 14 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamındaki onayın alınmasından sonra, işletme geçerlilik tarihinden itibaren bu izleme planındaki veriyi kullanır ve buna göre bütün izlemeyi ve raporlamayı yürütür.”

MADDE 7 – Aynı Tebliğin 16 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Teknik olarak uygulanabilirlik ve makul olmayan maliyetler

MADDE 16 – (1) İşletme, izleme yönteminin teknik olarak uygulanmasının mümkün olmadığı durumlarda teknik olarak uygulanabilirliğini, yeni yöntemin gereksinimlerini karşılayacak kapasiteye sahip olup olmadığını, yöntemin bu Tebliğin hükümleri kapsamında zamanında uygulandığını ve gerekli tekniklerin ve teknolojilerin uygunluğuna göre değerlendirir.

(2) Alternatif bir yöntemin uygulandığı raporlama döneminde söz konusu değişikliğe ilişkin teknik ayrıntıları içeren belgeler tesis tarafından hazır bulundurulur. Teklif edilen alternatif yöntem Bakanlığın uygun görüşü alındıktan sonra işletme tarafından uygulanır. Doğrulama sırasında uygunluğunun değerlendirilmesi için tesis bu belgeleri doğrulayıcı kuruluşa sunar.

(3) İşletme hesaplama faktörlerinin elde edilmesinde analize dayalı bir yöntemin uygulanmasının makul olmayan bir maliyete yol açacağını iddia ettiği durumlarda, 4 üncü ve 5 inci fıkraları hükümleri çerçevesinde değerlendirme yapar.

(4) Bir izleme dönemi boyunca uygulanması gereken kademenin analiz maliyetlerinin tesisin bir yıllık asgari doğrulama maliyetininin 1,5 katından fazla olması makul olmayan maliyet olarak değerlendirilir.

(5) Makul olmayan maliyet belirlenirken öncelikle Bakanlığın yayınlamış olduğu asgari analiz fiyatları baz alınarak, yoksa Türk Standartları Enstitüsünün ve/veya akredite uluslararası laboratuvarların asgari fiyatları baz alınmak suretiyle makul olmayan maliyet hesaplanır. Bu hesap yapılırken bu Tebliğin EK-6’sında verilen asgari analiz sıklıkları esas alınır.”

MADDE 8 – Aynı Tebliğin 17 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tesislerin, kaynak akışlarının ve emisyon kaynaklarının sınıflandırılması

MADDE 17 – (1) Her bir işletme, emisyonların izlenmesi ve kademelere yönelik asgari gereksinimlerin belirlenmesi için ikinci fıkraya göre kendi tesisinin, geçerli olan durumlarda üçüncü fıkraya göre her bir kaynak akışının ve dördüncü fıkraya göre her bir emisyon kaynağının kategorisini belirler.

(2) İşletme, her bir tesisini aşağıdaki kategorilere göre sınıflandırır:

a) Kategori A: Biyokütleden kaynaklanan CO₂ hariç, transfer edilen CO₂ dahil, kurulu kapasitesine göre ihtiyatlı olarak hesaplanmış yıllık emisyonu 50.000 ton CO₂(eşd)’ye eşit veya daha az olan tesis,

b) Kategori B: Biyokütleden kaynaklanan CO₂ hariç, transfer edilen CO₂ dahil, kurulu kapasitesine göre ihtiyatlı olarak hesaplanmış yıllık emisyonu 50.000 ton CO₂(eşd)’den fazla ve 500.000 ton CO₂(eşd)’ye eşit veya daha az olan tesis,

c) Kategori C: Biyokütleden kaynaklanan CO₂ hariç, transfer edilen CO₂ dahil, kurulu kapasitesine göre ihtiyatlı olarak hesaplanmış yıllık emisyonu 500.000 ton CO₂(eşd)’den fazla olan tesis.

(3) İşletme, her bir kaynak akışını aşağıdaki kategorilere göre sınıflandırır. İşletme, bu sınıflandırmayı her bir kaynak akışını, transfer edilen CO₂’i dahil ederek, hesaplama temelli yöntemler ile hesaplanan bütün kaynak akışlarının neden olduğu fosil CO₂ ve CO₂(eşd) emisyonlarının ve ölçüm temelli yöntemler ile izlenen bütün emisyon kaynaklarından çıkan emisyonların mutlak değerlerinin toplamı ile karşılaştırarak yapar.

a) Küçük Kaynak Akışı: Mutlak değer olarak hangisi daha yüksekse, işletme tarafından seçilen kaynak akışlarının emisyonlara olan katkısının toplamı yılda 5.000 ton fosil CO₂’den daha düşük veya yılda 100.000 ton toplam fosil CO₂’i aşmamak kaydıyla toplam emisyonların %10’undan daha düşük olması durumunda,

b) Önemsiz Kaynak Akışı: Mutlak değer olarak hangisi daha yüksekse, işletme tarafından seçilen kaynak akışlarının emisyonlara olan katkısının toplamı yılda 1.000 ton fosil CO₂’den daha düşük veya yılda 20.000 ton toplam fosil CO₂’i aşmamak kaydıyla toplam emisyonların %2’sinden daha düşük olması durumunda,

c) Büyük Kaynak Akışı: Kaynak akışlarının (a) ve (b) bentleri kapsamındaki kategoriler içinde sınıflandırılmadığı durumda.

(4) İşletme, ölçüm temelli yöntemin uygulandığı her bir emisyon kaynağını aşağıdaki kategorilere göre sınıflandırır:

a) Küçük Emisyon Kaynağı: Yılda 5000 ton fosil CO₂(eşd) veya mutlak değer olarak hangisi daha yüksekse, yılda en fazla 100.000 fosil CO₂(eşd) tona kadar, tesisin toplam emisyonlarının %10'undan az olan kaynak.

b) Büyük Emisyon Kaynağı: Küçük emisyon kaynağı olarak tanımlanmamış kaynak.

(5) Bu madde kapsamında yapılacak olan ihtiyatlı emisyon tahminlerinde, tesisin kapasite raporunda yer alan vardiya sayısı veya geçmiş 5 yıl içerisinde fiili olarak gerçekleştirilen en fazla vardiya sayısı, hangisi daha yüksek emisyonlara sebep oluyor ise dikkate alınır.”

MADDE 9 – Aynı Tebliğin 21 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bakanlık tarafından onaylanmış izleme planının teknik sebepler nedeniyle geçici olarak uygulanmadığı durumda, işletme izleme planında onaylanmış kademenin uygulanmasına yönelik olarak koşullar düzelene kadar erişilebilir en yüksek kademeyi veya kademe uygulanmıyorsa asgari yöntemi uygular. İşletme, Bakanlığın onayladığı izleme planında belirtilen kademenin acil olarak yeniden uygulanması için gerekli bütün önlemleri alır.”

MADDE 10 – Aynı Tebliğin 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Kütle denge yönteminde, işletme, bu Tebliğin EK-2'sinde üçüncü bölümde yer alan yöntemi uygulayarak kütle dengesinin sınırlarına giren veya kütle dengesi sınırlarını terk eden malzeme miktarı ile ilgili yakıtın veya malzemenin karbon içeriğinin dahil olduğu faaliyet verisini, malzemenin karbon içeriğini ve 3,664 tCO₂/tC değerini çarparak kütle dengesinde yer alan her bir kaynak akışına karşılık gelen CO₂ miktarını hesaplar.”

MADDE 11 – Aynı Tebliğin 24 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Hesaplama faktörlerinin elde edilmesi için uygulanacak kademelerin seçilmesinde makul olmayan maliyetlerin değerlendirilmesine ilişkin kurallar Bakanlık tarafından belirlenir.”

MADDE 12 – Aynı Tebliğin 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Bakanlık, işletmeye tesiste kendi kontrolü altındaki ölçüm sistemlerine dayanan ölçüm sonuçlarını kullanmasına ancak kullanılan ölçüm cihazlarının metrolojik kontrole ilişkin mevzuata uygun olduğuna dair belge sunduğunda izin verir. Bu durumda üçüncü fıkrada yer alan hükümler uygulanmaz. Bu amaçla, ilgili ölçüm için metrolojik kontrole ilişkin mevzuatta yer alan azami izin verilebilir hata, ilave belge sunulmadan belirsizlik değeri olarak kullanılır.”

MADDE 13 – Aynı Tebliğin 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 32** – (1) İşletme, hesaplama faktörlerinin belirlenmesine yönelik analizler için analitik yöntemle ilgili standartlara göre akredite laboratuvarları kullanır.

(2) Tesise ait akredite olmayan laboratuvarların şartları Bakanlık tarafından belirlenir. Bu laboratuvarlar ayrıca 1/1/2022 tarihinden itibaren her yıl en az bir kez TS EN 17025 standardından ilgili parametreden akredite bir laboratuvar ile sonuçlarını karşılaştırır ve ölçümler açısından en az % 80 oranında yakın sonuç elde edilir.

(3) Kullanılan analiz yöntemine ilişkin karşılaştırma yapılacak herhangi bir akredite laboratuvar bulunmaması durumunda, analiz yöntemi sertifikalı referans malzeme ile doğrulanarak, karşılaştırma gerekliliği yerine getirilir.”

MADDE 14 – Aynı Tebliğin 33 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Asgari analiz sıklıklarının elverişli olmadığı veya aşağıdaki durumlardan birinin işletme tarafından kanıtlandığı hallerde Bakanlık bu Tebliğin EK-6'sında listelenenlerden farklı bir analiz sıklığı kullanılmasına izin verebilir;

a) Geçmiş veriye dayanarak, mevcut raporlama döneminden bir önceki raporlama dönemine ait analitik değerleri de içeren, söz konusu yakıt veya malzemenin analitik değerlerindeki sapmanın, faaliyet verisinin belirlenmesi ile bağlantılı belirsizlik değerinin 1/3'ünü geçmediği koşullarda,

b) Halihazırda uygulanan analiz sıklığının makul olmayan maliyete yol açtığı durumlarda işletmenin yılın yalnızca bir kısmında çalıştığı veya lotlar halinde sevk edilen yakıt veya malzemenin bir takvim yılından daha uzun sürede tüketildiği durumlarda, analizlere ilişkin (a) fıkrasında verilen belirsizlik hesaplaması ile karşılaştırılabilir sonuçlar içeren, daha az sıklıkları içeren uygun bir takvim uygulanabilir.”

MADDE 15 – Aynı Tebliğin 36 ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Karışık yakıtların veya malzemelerin biyokütle oranının %97'ye eşit veya daha yüksek olduğu durumlarda veya yakıt veya malzemenin fosil oranından kaynaklı emisyon miktarına bağlı olarak, kaynak akışının önemsiz kaynak akışı olarak nitelendiği durumlarda, faaliyet verisini ve ilgili hesaplama faktörlerini belirlemek için, enerji denge yöntemini dahil ederek asgari yöntem kullanılabilir.”

MADDE 16 – Aynı Tebliğin 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 37** – (1) İşletme, karışık yakıt ve malzemeler için, biyokütle yokmuş gibi kabul ederek fosil oranı %100 olarak hesaplayabilir veya bu Tebliğin EK-2'sinde tanımlanan kademeleri uygulayarak ikinci fıkraya göre biyokütle oranını hesaplar.

(2) Kademe seviyesinin gerekliliklerine bağlı olarak, işletme, biyokütle oranını belirlemek için analiz yapar; ancak, birinci fıkranın uygulanması teknik olarak uygulanabilir değilse veya makul olmayan bir maliyete yol açıyorsa, işletme biyokütlenin belirlenmesi için alternatif bir tahmin metodunu kullanabilir. Tanımlanmış ve izlenebilir girdi

akışları ile bir üretim prosesi kaynaklı yakıtlar ve malzemeler için işletme, sürece giren ve çıkan fosil ve biyokütle karbonunun kütle dengesi üzerine bu tahmini dayandırır.”

MADDE 17 – Aynı Tebliğin 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 40** – (1) Bütün ölçümler, TS EN 14181 standardı hükümleri uyarınca yürütülür. İşletme, sürekli emisyon ölçüm sistemlerinin (SEÖS) TS EN 15259 standardına uygun olarak belirlenmiş bacadaki yeri, kalibrasyonu, ölçümü, kalite güvencesi ve kalite kontrolünü de dâhil ederek sürekli ölçüm sisteminin bütün yönlerini dikkate alır.”

MADDE 18 – Aynı Tebliğin 45 inci maddesinin ikinci ve sekizinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Birinci fıkra kapsamında, bir tesis aşağıdaki koşullardan en az birini sağlaması halinde düşük emisyonlu tesis olarak değerlendirilir:

a) Biyokütleden kaynaklanan CO₂ hariç ve transfer edilen CO₂ dahil, mevcut izleme döneminden önceki 5 izleme dönemi süresince doğrulanmış emisyon raporundaki yıllık emisyonları 25000 ton CO₂(eşd)’den az olan kategori A tesis.

b) (a) bendi kapsamındaki ortalama yıllık emisyon hesaplarının mevcut olmaması veya tesisin sınırlarındaki değişiklikler veya tesisin işletim koşullarındaki değişiklikler nedeniyle geçerli olmaması halinde, biyokütleden kaynaklanan CO₂ hariç ve transfer edilen CO₂ dâhil, ihtiyatlı tahmin yöntemine göre gelecek beş yıl için yıllık emisyonları 25000 ton CO₂(eşd)’den az olan kategori A tesis.”

“(8) Düşük emisyonlu tesis ve basitleştirilmiş izleme planı uygulayan bir tesis, herhangi bir takvim yılında ikinci fıkra kapsamında belirtilen eşikleri aştığında, işletme bu durumu ivedilikle Bakanlığa bildirir ve 14 üncü maddenin ikinci fıkrası kapsamında yer alan izleme planına ilişkin değişiklikleri Bakanlığa sunar. Ancak, işletmenin ikinci fıkrada belirtilen eşğin geçmişteki beş raporlama dönemi içinde aşılmadığına ve gelecekteki raporlama dönemi içinde de aşılmayacağına dair belgeleri Bakanlığa sunması şartı ile Bakanlık söz konusu işletmenin basitleştirilmiş izlemeye devam etmesine izin verir.”

MADDE 19 – Aynı Tebliğin 55 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 55** – (1) İşletme, 48 inci madde kapsamındaki veri akış faaliyetlerinden veya 49 uncu madde kapsamındaki kontrol faaliyetlerinden bir veya daha fazlasını hizmet alımı ile gerçekleştirdiğinde aşağıdaki işleri yürütür:

a) Bu Tebliğ kapsamında hizmet alımı ile gerçekleştirilen veri akış faaliyetlerinin ve kontrol faaliyetlerinin kalitesinin kontrol edilmesi.

b) Hizmet alımı ile gerçekleştirilen faaliyetlerde kullanılan yöntemler ve bu faaliyetlerin çıktıları için uygun gerekliliklerin belirlenmesi ve kalitesinin kontrol edilmesi.

c) Hizmet alımı ile gerçekleştirilen faaliyetlerin, 49 uncu madde kapsamındaki risk değerlendirmesinde belirlenen dâhili riskler ve kontrol risklerine karşılık olarak yürütülmesinin sağlanması.”

MADDE 20 – Aynı Tebliğin 56 ncı maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**Veri boşluklarının giderilmesi**

MADDE 56 – (1) Bir tesisin emisyonlarının belirlenmesi ile ilgili verinin kayıp olduğu durumlarda, işletme ilgili zaman dönemi ve kayıp parametre için ihtiyatlı ikame verisinin belirlenmesi amacıyla uygun bir tahmin yöntemi kullanır. İşletme, tahmin yöntemi için yazılı bir prosedür oluşturur ve 13 üncü madde kapsamında izleme planını günceller.”

MADDE 21 – Aynı Tebliğin 59 uncu maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İşletme, uygulanan izleme yönteminin geliştirilebilme potansiyelini düzenli olarak kontrol eder. Tesis, ikinci veya üçüncü fıkralar kapsamındaki bilgiyi içeren bir iyileştirme raporunu, tesisin kategorisine göre aşağıda belirtilen tarihlerde Bakanlığa sunar:

a) Kategori A tesisi için, her dört sene bir 30 Haziran,

b) Kategori B tesisi için, her iki sene bir 30 Haziran,

c) Kategori C tesisi için, her sene 30 Haziran.”

“(4) Yönetmelik ile doğrulama ve akreditasyona ilişkin mevzuat kapsamında oluşturulan doğrulama raporunda önemli uyumsuzluklar veya öneriler varsa, işletme, doğrulayıcı kuruluş tarafından doğrulama raporunun yayımlandığı yılın 30 Haziran tarihinde iyileştirme raporunu Bakanlığa sunar. Bu raporda, işletme, uyumsuzlukları nasıl ve ne zaman düzelttiğini veya düzeltmeyi planladığını ve tavsiye edilen iyileştirmeleri nasıl ve ne zaman uygulayacağını açıklar. Uygun olan durumlarda, bu fıkra kapsamında sunulacak rapor, birinci fıkra kapsamında sunulacak olan rapor ile birleştirilebilir.”

MADDE 22 – Aynı Tebliğin 60 ıncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Yıllık toplam emisyonlar ton CO₂ veya ton CO₂(eşd) cinsinde bir üst tam sayıya yuvarlanarak raporlanır.”

MADDE 23 – Aynı Tebliğin 4, 17, 19, 22, 23, 24, 34, 36, 38, 39, 41, 45, 46 ve 47 nci maddelerinde yer alan “CO₂” ibareleri “CO₂” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 24 – Aynı Tebliğin geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**GEÇİCİ MADDE 1** – (1) Değişiklik yapılan maddeler sebebiyle izleme planlarının güncellenmesi gereken işletmeler bu Tebliğ hükümlerine uygun olarak güncellenen ve 1/1/2022 tarihinden itibaren geçerli olacak izleme planlarını onaylanmak üzere en geç 31/10/2021 tarihine kadar Bakanlığa gönderir.”

MADDE 25 – Aynı Tebliğin EK-2, EK-3, EK-4, EK-6, EK-7, EK-8 ve EK-9’u ektaki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 26 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 27 – Bu Tebliğ hükümlerini Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

Tebliğin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin	
Tarihi	Sayısı
22/7/2014	29068

[Eki için tıklayınız.](#)